

پۆل ریکۆر:

تەماشاکردنی زمان وەك ئامراز ترساناکترین شتیكە

كە دەشی رووبەر ووی رۆشنبیریمان بیتەو

و: عەبدولموتەلیب عەبدوڵلا

بەشی یەكەم

پۆل ریکۆر لە (27ی فبرایەری سالی (1913) لە شارى فالنساى فەرەنسادا لە دایک بوو، نەمەنى نەگەیشتۆتە دوو سالان باوکی وەفاتی کردوو. پۆل ریکۆر سەرەتا لە دواناوەندی (رانس) لە سەر دەستی مامۆستای گەرە (رۆلان دلیبزا) دەستی بە خویندنی فەلسەفە کردوو، پاشان لەگەڵ ھەر یەك لە ھاوڕیانی (گابریل مارسیل و ئیمانۆیل مۆنییە) درێژە بە خویندنی فەلسەفە داو. دواى دەرچوونی لە قوتابخانە لە جەنگی جیھانی دوویم نیوان سالانی (1937-1945) بەشدار بوو، ھەر لە بەر ھەندیش لە سالی (1940) بۆ (مۆرانيا) دووریان خستۆتەووە لەوێو زیندانیان کردوو، پاشان دواى ئازاد کردنی پەيوەندی بە (پەیمانگەى نیشتمانی بۆ توێژینەووە کۆمەلایەتیەکان- CNRS) کردوووە تاکو سالی (1948) بەردەوام بوو. لە سالی (1950) دکتۆرای لە ئەدەب بە دەست ھیناوە، پاشان دکتۆرای لە تیولۆژیا بە دەست ھیناوە. ھەك چۆن بەر لەووی پەيوەندی بە زانکۆکانی سترابورگ، سۆربۆن، ناتیرا، دواجار شیکاگۆو بەکات، لە دامەزرادەکانی دواناوەندی پرۆسیسەى وانە گوتنەووی کردوو. سەرەرای ئەوەش لە زانکۆی (ناتیرا) ھەك راگری کۆلیژ دەست بە کار بوو، ھەر ھەك بەر یوہەری گۆقاری (میتافیزیکا و ئەخلاق) بوو، ھەر ھەوھا سەرۆکی پەیمانگای نیو دەولەتی بۆ فەلسەفە بوو، جگە لەوەش سەرۆکی بنکەى توێژینەووی فینۆمینۆلۆژیا و ھیرمینۆتیکا سەر بە (CNRS) بوو، ھەك چۆن زۆر بە ئیمانیکى پتەو و ئەکتیغانە بەشدارى لە ژيانى فەلسەفى و ئایینی و رۆشنبیری و سیاسى زەمانەكەى خۆی کردوو.

دواى کۆمەلێك کار لە سەر ھەر یەك لە فینۆمینۆلۆژیاى (ھۆسەرل) و وجودیەتى (جابیریل مارسیل) و (اکارل یاسبیرزا) ھەولیداووە چەمكى اتوانای نزیكبوونەووە لە ھەلە لە بەشی دووومی (فەلسەفەى ویست) دیاری بەکات، ھەك چۆن لە بەشی یەكەمى قسەى لە مەسەلەى ئیرادى و نائیرادى کردوو، بەلام لە بەشى سییەم لیکدانەووی بۆ رەمزىەتى شەر کردوووە لە رافەکردنی ئەفسانەکانەووە رەمزىەتى سەرەتایى لە ھەر یەك لە توانا، یان شیانى و ھەلە، یان گوناھدا دەخاتە روو، ھەر ھەوھا پێیواپە ھەمیشە رەمز شتیکی تەنکەو مانای ناوکی ئاشکرا دەکات، راستە (مارکس) ھەك راستیەكى ساختە و نادروست مامەلە لەگەڵ رەمز دەکات، بەلام ریکۆر پێیواپە مانای رووکەش و یەكەم و ھەرفى مانایەكى ساختە نییە، بەلكو تاکە ھۆکارى گەیشتنە بە مانای ناوکی، بەمجۆرە ریکۆر دیت لە رەمزەو دەست پێدەکات و پێیواپە پرۆسەى تەفسیرکردن بریتیە لە کردنەووی کۆدى مانای ناوکی لە نیو مانای رووکەشدا و پاشان ئاشکرا کردنی ئاستەکانى مانا کە دەکەونە نیو مانای ھەرفیەو، ھەر ھەوھا ریکۆر تیگەیشتنى بونیادگەرەنە بۆ زمان رەت دەکاتەو بەو پێیەى کە زمان لەو تیگەیشتنەدا تەعبیرکردنە لە سیستەمى داخراوی پەيوەندیەکان و دەلالەت لە شتیکی دەرەووی خۆی ناکات ئەوەشى لە رێگە شیکردنەووەکانى دەرەوون، زمان، ھیرمینۆتیکا و کیشەکانى میژوو و ھەقیقەتى میژوونووس و سیاسەت و پەرەردە و ئایین خستۆتە روو.

بە مانایەكى دیکە (ریکۆر) لە ھیرمینۆتیکای رەمز و ئەفسانەووە دەستی پیکردوو و پاشان بەرەو ھیرمینۆتیکای دەق ھەنگاوی ناووە دواجار بەرەو ھیرمینۆتیکای کردە بۆتەو، تا گەیشتۆتە ئەخلاق و ئەو سیاسەتەى کە توانای بەرپەچدانەووە رەخنەگرتنى ئەو بوونەووە کۆلەلى ھەپە کە بە مروۆ ناودەبریت... لەگەڵ ئەووی کە پێیواپە مروۆ

بهرجهسته بکات و وزه‌کانی پهره پيښدات، بۇ ئەوهی زمان وا لیبکات ته‌واوی توانا و هیزی له تاماده‌باشی ده‌لاله‌ته‌کاندا هه‌لگریته‌وه.

پ/ ئایا ئەوه خه‌سله‌تی گه‌رانه‌وهو به‌رگرکردن به‌شعیر ده‌به‌خشیت؟

ریکۆر: به‌دلنیاپیه‌وه، ئەوه‌ش به‌و مانایه‌ دیت که کورتکردنه‌وهی زمان له پیناو وه‌زیغه‌و سوود، به‌ره‌و به‌رگرکردنیکی تووندمان ده‌کاته‌وه که شعیر خۆی له‌ سه‌ر راناوه.. نیچه‌ ئەو که‌سه‌ بوو که ئاماژه‌ی به‌و که‌مکردنه‌وه‌یه‌ داوه‌و وه‌ک ترسیک ته‌ماشای ده‌کات که ده‌ستی به‌ سه‌ر به‌کاره‌ینانی زماندا گرتوه‌و، نه‌ک هینده‌ به‌لکو ده‌ستی به‌ سه‌ر ئاخاوتنی ئاسیدا گرتوه‌و کاتیک که زمان له‌ ته‌نبا چهند وشه‌یه‌کی دیاریکراودا کورت ده‌که‌نه‌وه‌ ئیتر له‌ پرشنکه‌ شعیریه‌که‌ی به‌تالی ده‌که‌نه‌وه‌، پرشنگیک که له‌ وشه‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌سیت.

له‌ راستیدا کورتکردنه‌وه‌و که‌مکردنه‌وه‌ی زمان له‌ جی به‌ جیکردنی وه‌زیغه‌یه‌کی دیاریکراو و جی به‌جیکردنی تاکه‌ مانایه‌کی دیاریکراودا وا له‌ ئاستی زمان ده‌کات ساده‌ بکه‌ویته‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌ره‌ به‌ره‌ به‌رز ده‌بیته‌وه‌ تا ده‌گانه‌ ئاستی زمانی زانستی، ئەوه‌ش وه‌ک پپویست به‌ره‌و وه‌لامی پرسپاره‌که‌ی تۆمان ده‌کاته‌وه‌ که ئایا شعیر له‌ سه‌ر ئەو به‌کاره‌ینانه‌ سوود به‌خشانه‌ی زمان راهاتوه‌وه‌ له‌گه‌ل وزه‌و تواناکانی خۆی به‌و شیوه‌ به‌ده‌ ره‌فتار ده‌کات.

پ/پیتواپه‌ خه‌لکی له‌ شعیر ده‌ترسن، یان به‌ره‌نگاری ده‌بنه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ جۆریک له‌ یاخی بوونی تیداپه‌؟

ریکۆر: به‌لی به‌ره‌نگاری ده‌که‌ن، له‌ به‌ر که‌مه‌لیک هۆکاری جۆراو جۆر: هه‌ندیکیان باشن و هه‌ندیکیان خراپ، خراپه‌که‌یان له‌ودا ده‌رده‌که‌ویت که ئەوان له‌ به‌های به‌کاربردنی شعیریانه‌ی زمان تیناگه‌ن، چونکه‌ ئەو رووه‌ی زمان که‌ بۆ ئەوان ده‌رکه‌وتوه‌ به‌کار بردنی له‌خودی خۆیدا.. به‌لام سه‌رنج بده‌ شعیری نوی تا راده‌یه‌کی زۆر قورس بووه‌، چونکه‌ پپویسته‌ له‌ سه‌ری تا زمان ده‌توانیت به‌رامبه‌ر هه‌موو شیوه‌ ئاسانکاریه‌کانی زمان رابییته‌وه‌، هه‌روه‌ها به‌ مه‌به‌ستی نوێکردنه‌وه‌ تا قولاییه‌ دووره‌کان هه‌لکۆلین له‌ زماندا بکات. بۆیه‌ شعیری نوی به‌ شیوه‌یه‌کی جزئی ده‌بواپه‌ زه‌حمه‌ت بکه‌ویته‌وه‌، چونکه‌ به‌ زۆری به‌ دووباره‌ دروستکردنه‌وه‌ی پیکهاته‌ی زمانه‌وانیه‌وه‌ به‌نده‌، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک جاریش به‌ دووباره‌ خه‌لقکردنی وشه‌ش هه‌لده‌سیت، ئەوه‌ش بۆ دووباره‌ گه‌رانه‌وه‌ی وشه‌کان بۆ سه‌ر به‌ره‌ته‌ ده‌لالیه‌کانی یه‌که‌میان ده‌گه‌ریته‌وه‌، یان بۆ خه‌لقکردنی رستیک ده‌لاله‌تی خه‌یاکراو ده‌گه‌ریته‌وه‌.

ئوه‌ی که‌ شعیر ئەنجامی ده‌دات هاریکاریکردنی فه‌یله‌سوفانه‌، چونکه‌ فه‌لسه‌فه‌ سه‌ره‌رای گرتگیدانی به‌ فۆرمه‌له‌کردنی گوتار له‌ باره‌ زانستیه‌که‌یه‌وه‌ له‌ په‌یوه‌ندی نیوان مرۆف و جییان، مرۆف و خود، مرۆف و ئەوانیدی که‌ باپه‌خیش به‌ که‌شفکردنی قولاییه‌کانی زمان و په‌نا بردنه‌ به‌ر زمان ده‌دات.. بۆیه‌ فه‌یله‌سوفیش پپویستی به‌ وشه‌گه‌لی زمان هه‌یه‌. لیره‌دا من ئەو قسه‌یه‌ی (هایدگه‌ر) وه‌بیر ده‌هینمه‌وه‌ که‌ ده‌لیت: په‌یوه‌ندییه‌ پپشنیه‌کان پپویستیان به‌ وشه‌گه‌لیک هه‌بوو بۆ ئەوه‌ی گوزارشتی پپبکه‌ن، یه‌کیک له‌ ئه‌رکه‌کانی شاعیریش ئەوه‌یه‌ که‌ بتوانیت وشه‌کان له‌و په‌یوه‌ندییه‌ کۆنه‌ رزگار بکات و سنووری ده‌لاله‌ته‌کان به‌رفه‌وانتر بکاته‌وه‌، به‌و مانایه‌ش فه‌یله‌سوف بۆ زیاد کردن و فره‌کردنی وزه‌ی مانا که‌ زمانه‌که‌مانی له‌خۆ گرتوه‌و پشنت به‌ توانای شعیری ده‌به‌سیت.

پ/ به‌لام جه‌ختت له‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌ خه‌لکی ره‌نگه‌ مافی خۆیان بی‌ت به‌ره‌نگاری شعیر ببه‌وه‌.

ریکۆر: ده‌توانم ئەو هۆکارانه‌ تپبگه‌م که‌ پشتی پپده‌به‌ستن، چونکه‌ خۆبندنه‌وه‌ -به‌ بۆچوونی من- گریبه‌ندییه‌که‌، خۆپنه‌ر ناتوانیت به‌ گریبه‌ندییه‌کی دیکه‌ی نوی بیگۆریت، ئەگه‌ر هاتوو وشه‌کان و پپکته‌کان و ناوکۆیی فیکری له‌ به‌ر ده‌ستی خۆپنه‌ر دوور بوو، له‌م حاله‌ته‌دا خۆپنه‌ر دووچاری ناویمیدی ده‌بی‌ت و له‌ گه‌یشتن به‌ره‌و ئەو مانایه‌ی که‌ دانهر

داوای ده کات کورتی دینیت، ناتوانیت هلوپستی به یه کگه یشتن بزه نیت بویه لهم حالته دا ده که وینه به دحالی بوونه وه.

پ/ هلوپسته که لیره دا-وه ک وینا تکرد- به نیسبهت هدر دوو لاره هلوپستی خراپه، شاعیر له رابوونه وهی به رامبر زمانی تاک دهنگی پپوسته له هلوپستی زمانی به شیوه یه کی گوره تر به ره و قولایی بیته وه له ههمان کاتیشدا -له به رامبر نه وه ولانهی شاعیر- خوینریش زینتر ههست به نائومی دی ده کات.

-ریکور: لیره دا نائومی دی خوینر بو نه وه ده گه رپته وه که ناتوانیت وزه کانی زمانی خوئی بهرز بکاته وه، نه گهر بو مان بشی بلین که زمانی خوینر گرژ ده بیته وه لهم حالته دا خوینر ناتوانیت بکاته نه وه خاله ی که زمانی شاعیری پیگه یشتوه، نه وه فیکره یه له وینه ی دوو کس ده چیت که ههر یه ک له وان دهستی ته وقه کردن بو دهسته که ی دیکه دریز ده کات به لام ناتوانیت ته وقه بکات.

پ/ ئایا قسه کانت به ره وه نه وهن که دواچار نووسهر و خوینر لیجیا ده بنه وه دوو ریگه ی جیا له یه کتر ده گرنه بهر، به تایبته ی نه وهی په یوه ندی به شاعیره کانه وه هه یه، ده شی چی بکریت تاکو به شیوه یه کی جیاواز نه وه په یوه نیدییه ی نیوانیان بگه رپنیته وه، نه گهر نه وه مان به هه ند ه لگرت که باس مان کرد له باره ی پپوستی بوونی شیعر که تیکرا روئی له ده ولمه ند کردنی زمان و فره یی ده لاله ته وه هه یه، ئایا لهم حالته دا چی پپوسته بکریت؟.

-ریکور: رهنگه شیعریش له ئاستی خویدا به شیوه یه ک له شیوه کان به هه ولپکه وه به ند ییت که خوئی له ملامانی گه یانندی گوزارشتیکی گونجاودا ده بینیته وه، نه وهش وه ک پپوسته ده که وینه سه ر نه زمونه شاراوه کانی مروقیایه تییه وه، نه وه نه زمونانه ی که ده که ونه زینر کوئی ژیا نی ئاساییه وه.

له لایه کی دیکه وه بو که شفکردنی نه وه نه زموون و نه زمونه مروقیایه تیانه ی که زمانی سوودگه رای و زمانی زانستی له ناوی ده بات هه ولی دیکه له لایه ن شاعیره وه به دی ده که یین. به مجوره ده بینین شیعی نه مرپ له نیوان دوو پپداویستی به ره ته ی شه ته ک دراوه، له لایه ک هه ولی دووباره بونیاد تنانه وه ی سیغه تیکی ته عبیری ده دات بو به رجه سته کردنی نه وه نه زمونانه ی که جه وه ری مروقیایه تیانه ی له خودا هه لگرتوه، وه کو ژیا ن و مهرگ، هه ستردن به تاوان و خوشه ویستی.... هتد. له لایه کی دیکه شیعر ده که وینه دا برانی نیوان زمان و شته کان، زمان و خوئی، تا وای لیدیت ته نها زمان ده بیته بابته ی شیعر. به مجوره شیعر خوئی له نیوان نه وه دوو پپداویستی به به ره تییه شه ته ک دراوه ده بینیته وه: گپرا نه وهی نه زمونه مروقیایه کان، نه وه نه زمونانه ی که ده که وینه زینر کوئی ژیا نی ئاساییه وه، یان هه ولی که شفکردنی توانا کانی ته جاو زکردنی نه وه زمانه ی که په یوه ندی به نه زمونه مروقیایه کانه وه نییه، لیره دا نه رکی خوینر قورس ده ییت. نه ویش له بهر نه وهی خوئی له شوینیکدا ده بینیته وه که ناچار نه ک هه ر به ره لستی سنوورداریتی زمان و ویکه اتنه وهی زمان بکات، به لکو ناچاره به ره لستی قه ناعته تایبه تییه کانی خویشی بکات به وهی که وه زیغه ی زمان بریتییه له ناماده کردنه وهی هه موو نه و شته هاوبه شانیه ی که له نیوان شاعیر و خوینر دایه.